Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA NIKOLASA EMILIU [*NICHOLAS EMILIOU*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2025. gada 19. jūnijā [1]

Lieta C-323/24

Deity Shoes, S.L.
pret
Mundorama Confort, S.L.,
Stay Design, S.L

(*Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante* (Alikantes Komerclietu tiesa Nr. 1, Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Intelektuālais un rūpnieciskais īpašums – Kopienas dizainparaugi – Regula (EK) Nr. 6/2002 – 4. pants – Nosacījumi dizainparauga aizsardzībai – Novitāte – Individuāla būtība – Vizuālas īpašības, ko iepriekš noteikusi trešā persona – Esošā katalogā piedāvāto elementu pielāgošana – Nepieciešamā pielāgošanas pakāpe – Dizainparauga autora brīvība – Iespēja aizsargāt visas preces, kas ir izgatavotas, pamatojoties uz zināmām modes tendencēm, vai tās daļas izskatu

I. Ievads

1. "Šie zābaki ir radīti staigāšanai, un tieši to tie arī darīs" [2]. Vispārējās tiesas judikatūrā par Regulas (EK) Nr. 6/2002 [3] interpretāciju ir vispāratzīts, ka preces (piemēram, apavu) dizainparauga autora brīvību ierobežo šīs preces tehniskā funkcija (piemēram, tas, ka apavi jāvalkā kājās un tiem jābūt piemērotiem konkrētam mērķim, piemēram, staigāšanai vai skriešanai), kā arī šai precei piemērojamās likumā noteiktās prasības, kuru rezultātā tiek standartizētas dažas tās īpašības [4]. Šajā lietā tostarp tiek uzdots šāds jautājums: vai šo brīvību ierobežo arī modes tendences?

2. Strīds pamatlietā attiecas uz trim apavu ražošanas uzņēmumiem, proti, *Deity Shoes S.L.*, no vienas puses, un *Mundorama Confort S.L.* un *Stay Design S.L.*, no otras puses. Pirmais no šiem uzņēmumiem apgalvo, ka pārējie divi ir pārkāpuši tā Kopienas dizainparaugus dažādiem apavu modeļiem (turpmāk tekstā – "apstrīdētie dizainparaugi"). *Mundorama Confort* un *Stay Design* pretprasībā apgalvo, ka apstrīdētie dizainparaugi ir spēkā neesoši, jo to pamatā esot esošie dizainparaugi, kas norādīti *Deity Shoes* piegādātāju katalogos, no kuriem tie atšķiras tikai nelielos

[1] Oriģinālvaloda – angļu.

[2] No Nensijas Sinatras dziesmas "These boots are made for walkin" (izdota 1966. gadā).

[3] Padomes regula, 2001. gada 12. decembris (OV 2002, L 3, 1. lpp.).

[4] Šajā ziņā skat. spriedumu, 2013. gada 21. novembris, *El Hogar Perfecto del Siglo XXI/OHMI – Wenf International Advisers (Korķviļķis)* (T-337/12, EU:T:2013:601, 32. punkts). Mans izcēlums. Skat. arī spriedumu, 2023. gada 6. septembris, *Cayago Tec/EUIPO – iAqua (Shenzhen)* (Ūdens motocikls, motorlaiva) (T-377/22, EU:T:2023:504, 46. punkts un tajā minētā judikatūra).

aspektos, kas saistīti, piemēram, ar zoles, auklu vai sprādzes pielāgošanu, ko ietekmējušas jaunākās modes tendences. Tādējādi tie uzskata, ka apstrīdētie dizainparaugi nav "dizainparauga patiesas izstrādes darbības", "intelektuālā darba" vai inovācijas rezultāts.

3. *Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante* (Alikantes Komerclietu tiesa Nr. 1, Spānija) ar saviem jautājumiem būtībā lūdz Tiesu noskaidrot, vai šādos apstākļos dizainparaugam joprojām var piemērot reģistrēta vai nereģistrēta [5] Kopienas dizainparauga aizsardzību saskaņā ar Regulu Nr. 6/2002. Turklāt tā vaicā, vai modes tendences var ierobežot dizainparauga autora brīvību tādā veidā, ka nelielas atšķirības attiecīgajam dizainparaugam var būt pietiekamas, lai radītu no viena vai vairākiem iepriekšējiem dizainparaugiem atšķirīgu kopiespaidu, tādējādi piešķirot "individuālu būtību" Regulas Nr. 6/2002 6. panta izpratnē.

II. Atbilstošās tiesību normas

4. Regulas Nr. 6/2002 4. pantā "Aizsardzības iegūšanas nosacījumi" ir noteikts:

"1. Dizainparaugs ir aizsargāts kā Kopienas dizainparaugs, ja tas ir jauns un tam ir individuāla būtība.

[..]"

5. Minētās regulas 5. pantā "Novitāte" ir norādīts:

"1. "Dizainparaugu uzskata par jaunu, ja sabiedrībai nav darīts pieejams identisks dizainparaugs, šādos gadījumos:

a) attiecībā uz nereģistrētu Kopienas dizainparaugu, līdz tam datumam, kad dizainparaugs, kura aizsardzību pieprasa, ir pirmo reizi darīts pieejams sabiedrībai;

b) attiecībā uz reģistrētu Kopienas dizainparaugu, pirms tā datuma, kad ir aizpildīts [iesniegts] reģistrācijas pieteikums attiecībā uz to dizainparaugu, kura aizsardzību pieprasa, vai, ja attiecina [pieprasa] prioritāti, pirms prioritātes datuma.

2. Dizainparaugus uzskata par identiskiem, ja to iezīmes atšķiras tikai nebūtiski."

6. Atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 6. pantam "Individuālā būtība":

"1. "Uzskata, ka dizainparaugam ir individuāla būtība, ja vispārējais iespaids, ko tas rada informētam lietotājam, atšķiras no vispārējā iespaida, ko šādam lietotājam rada jebkurš dizainparaugs, kas ir darīts pieejams sabiedrībai, šādos gadījumos:

a) attiecībā uz nereģistrētu Kopienas dizainparaugu, līdz tam datumam, kad dizainparaugs, kura aizsardzību pieprasa, ir pirmo reizi darīts pieejams sabiedrībai;

b) attiecībā uz reģistrētu Kopienas dizainparaugu, pirms tā datuma, kad ir aizpildīts [iesniegts] reģistrācijas pieteikums, vai, ja attiecina [pieprasa] prioritāti, pirms prioritātes datuma.

[5] Saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 1. panta 2. punktu dizainparaugu aizsargā kā "nereģistrētu Kopienas dizainparaugu", ja to dara pieejamu sabiedrībai šajā regulā paredzētajā veidā, un kā "reģistrētu Kopienas dizainparaugu", ja to reģistrē minētajā regulā paredzētajā veidā. Pamattiesvedība šajā lietā attiecas gan uz reģistrētiem, gan nereģistrētiem Kopienas dizainparaugiem.

2. Novērtējot individuālo būtību, ņem vērā dizainparauga autora radošo pieeju, izveidojot dizainparaugu."

7. Regulas 10. pantā "Aizsardzības joma" ir norādīts:

"1. Kopienas dizainparauga piešķirtā aizsardzība attiecas uz visiem dizainparaugiem, kas informētam lietotājam neatstāj atšķirīgu vispārējo iespaidu.

2. Novērtējot aizsardzības jomu, ņem vērā dizainparauga autora radošo pieeju, izveidojot dizainparaugu."

8. Regulas Nr. 6/2002 14. pantā "Tiesības uz Kopienas dizainparaugu" ir noteikts:

"1. Tiesības uz Kopienas dizainparaugu pieder modelētājam [dizainparauga autoram] vai tā tiesību pārņēmējam.

[..]"

9. Regulas 25. pantā "Spēkā neesamības iemesli" ir paredzēts:

"1. Kopienas dizainparaugu var pasludināt par spēkā neesošu tikai šādos gadījumos:

a) ja dizainparaugs neatbilst 3. panta a) apakšpunktā izstrādātajai definīcijai;

b) ja tas neatbilst 4. līdz 9. panta prasībām;

c) ja pēc tiesas lēmuma tiesību īpašniekam nav tiesību uz Kopienas dizainparaugu atbilstīgi 14. pantam;

[..]."

III. Fakti, tiesvedība Tiesā un uzdotie jautājumi

10. *Deity Shoes* 2021. gada 10. decembrī cēla prasību *Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante* (Alikantes Komerclietu tiesa Nr. 1) pret *Mundorama Confort* un *Stay Design*, apgalvojot, ka noticis apstrīdēto dizainparaugu pārkāpums.

11. *Mundorama Confort* un *Stay Design* 2022. gada 12. aprīlī iesniedza pretprasību, lūdzot atzīt šos dizainparaugus par spēkā neesošiem [6].

12. Šie uzņēmumi it īpaši apgalvoja, ka strīdīgo dizainparaugu izstrādē nav bijusi iesaistīta nekāda inovācija vai "dizainparauga patiesas izstrādes darbības" un ka šie dizainparaugi nav bijuši "intelektuālā darba" rezultāts. Izņemot dažus pielāgotus elementus (piemēram, krāsu, dažus materiālus, sprādžu, mežģīņu un citu dekoratīvo elementu izvietojumu), apstrīdētie dizainparaugi bija apavu modeļi, kas bija iekļauti katalogos, kurus *Deity Shoes* piegādāja to Ķīnas

[6] Skat. Regulas Nr. 6/2002 24. panta 1. un 3. punktu, kas būtībā paredz, ka Kopienas dizainparaugu tiesa var pasludināt reģistrētu vai nereģistrētu Kopienas dizainparaugu par spēkā neesošu, pamatojoties uz pretprasību pārkāpuma procedūrā. Minētās regulas 26. pantā ir sīki izklāstītas "spēkā neesamības sekas"; konkrētāk, tā 1. punktā ir noteikts, ka, "ja Kopienas dizainparaugu pasludina par spēkā neesošu, uzskata, ka tas jau no paša sākuma nav radījis šajā regulā paredzētās sekas".

piegādātāji (turpmāk tekstā – "piegādātāji"). Tādējādi *Mundorama Confort* un *Stay Design* uzskata, ka šie dizainparaugi neatbilst Regulas Nr. 6/2002 attiecīgi 5. un 6. pantā paredzētajiem nosacījumiem attiecībā uz "novitāti" un "individuālo būtību".

13. Iesniedzējtiesa norāda, ka *Deity Shoes* uzņēmējdarbībā, kuras mērķis ir lielapjoma pārdošana, ir svarīga preču cena. Tā kā jebkuras izmaiņas vai pielāgošana piegādātāju katalogos iekļautajiem dizainparaugiem rada izmaksu pieaugumu, tādam uzņēmumam kā *Deity Shoes* nav reāla stimula veikt būtiskas izmaiņas šajos katalogos norādītajos apavu modeļos.

14. Iesniedzējtiesa arī norāda, ka dažādas pielāgošanas iespējas (piemēram, attiecībā uz krāsu, materiāliem un sprādžu, mežģīņu vai citu dekoratīvo elementu izvietojumu) jau ir norādītas piegādātāju katalogos. Turklāt šajos katalogos norādītos modeļus, to pielāgošanas iespējas un apstrīdētos dizainparaugus ietekmē zināmas modes tendences. Iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai šīs modes tendences varētu uzskatīt par tādām, kas ierobežo dizainparauga autora brīvību tādā pašā veidā, kā to dažkārt dara preces tehniskā funkcija vai šai precei piemērojamās likumā noteiktās prasības.

15. Ņemot vērā šos elementus, *Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante* (Alikantes Komerclietu tiesa Nr. 1) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai, lai uz dizainparaugu attiektos [Regulā Nr. 6/2002] noteiktais aizsardzības režīms, ir nepieciešams, lai pastāvētu dizainparauga patiesa izstrādes darbība, proti, lai dizainparaugs būtu tā autora intelektuālā darba rezultāts? [..] Vai šajā ziņā sastāvdaļu kombinēšana, pamatojoties uz [esošiem] modeļiem, [kurus uzskata par dizainparauga patiesu izstrādes darbību un kuru] izskata īpašības lielākoties ir iepriekš noteikuši [piegādātāji], var tikt uzskatīta par dizainparauga patiesu izstrādes darbību, lai atsevišķu sastāvdaļu izmaiņas būtu uzskatāmas par neparedzētām un nejaušām [..]?

2) Vai, ņemot vērā iepriekš minēto, var uzskatīt, ka visa ražojuma vai tā daļas izskata īpašībām, kas rodas, pielāgojot Ķīnas [piegādātāju] piedāvātos dizainparaugus saskaņā ar minēto [piegādātāju] katalogiem, piemīt ["individuāla būtība"] [Regulas Nr. 6/2002] 6. panta izpratnē, ja dizainparauga tiesību īpašnieka darbība aprobežojas ar šo dizainparaugu tirdzniecību [Eiropas Savienībā] bez pārveidojumiem vai ar atsevišķiem pārveidojumiem sastāvdaļās (piemēram, zolēs, kniedēs, auklās, sprādzēs utt.), un izskatu lielākoties iepriekš nosaka [piegādātāji]? Vai šajā ziņā ir būtiski, ka sastāvdaļas [..] [pašas par sevi jau] piedāvā [paši piegādātāji] [savos katalogos]?

3) Vai [Regulas Nr. 6/2002] 14. pants jāinterpretē tādējādi, ka par ["dizainparauga autoru"] var uzskatīt personu, kas, pamatojoties uz [piegādātāju] piedāvāto [iepriekšēju] dizainu saskaņā ar katalogu, ir tikai pielāgojusi šo iepriekšējo dizainu, pārveidojot arī [piegādātāja] piedāvātās sastāvdaļas, kuras tā nav radījusi? Vai šajā ziņā ir nepieciešama zināma pielāgošanas pakāpe, lai pierādītu, ka galīgais izskats būtiski atšķiras no [iepriekšēja] dizaina, tādējādi pretendējot uz autorību?

4) Neskarot iepriekš minēto, vai tādā gadījumā kā šis, ņemot vērā apavu, kas izstrādāti, pamatojoties uz [piegādātāju] paraugiem, īpatnības un, ciktāl "izstrādes [darbība]" aprobežojas ar agrāko modeļu atlasi no paraugiem un, ja nepieciešams, ar dažu to sastāvdaļu variēšanu [..], ievērojot modes tendences, jāsaprot, ka šādas modes tendences: a) ierobežo dizainparauga autora brīvību tā, ka nelielas atšķirības starp reģistrēto (vai nereģistrēto) dizainparaugu un [iepriekšēju dizainparaugu] var būt pietiekamas, lai radītu atšķirīgu

kopiespaidu, vai gluži pretēji – b) tās [mazina] reģistrētā (vai nereģistrētā) dizainparauga individuālo būtību tā, ka šiem elementiem vai sastāvdaļām [kas izriet no zināmām modes tendencēm] būs mazsvarīga nozīme kopējā iespaidā, kas [radīts] uz informētu lietotāju, [..] salīdzinājumā ar citu [iepriekšēju dizainparaugu]?"

16. Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas datēts ar 2023. gada 13. decembri, tika iesniegts Tiesas kancelejā 2024. gada 2. maijā. *Deity Shoes* un Komisija sniedza rakstveida apsvērumus. Tiesas sēde netika rīkota.

IV. Juridiskā analīze

17. Regulas Nr. 6/2002 4. panta 1. punktā noteikts, ka jāizpilda divi nosacījumi, lai dizainparaugu aizsargātu kā nereģistrētu vai reģistrētu "Kopienas dizainparaugu" saskaņā ar minēto regulu: dizainparaugam jābūt "jaunam" un ar "individuālu būtību". Lai dizainparaugs būtu jauns un atbilstu pirmajam nosacījumam, līdz datumam, kad dizainparaugs, attiecībā uz kuru tiek pieprasīta aizsardzība, pirmo reizi ir darīts pieejams sabiedrībai[7] (nereģistrētu Kopienas dizainparaugu gadījumā), vai datumam, kad iesniegts dizainparauga, attiecībā uz kuru tiek pieprasīta aizsardzība, reģistrācijas pieteikums (reģistrētu Kopienas dizainparaugiem gadījumā), sabiedrībai nedrīkst būt darīts pieejams identisks dizainparaugs[8]. Otrais nosacījums, kas attiecas uz dizainparauga "individuālo būtību", paredz, ka dizainparaugam jārada vispārējs iespaids uz informētu lietotāju, kas atšķiras no tā, kādu uz šādu lietotāju rada jebkurš dizainparaugs, kas ir darīts pieejams sabiedrībai pirms minētajiem datumiem.[9]

18. Šo tiesību normu kontekstā *Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante* (Alikantes Komerclietu tiesa Nr. 1) jautājumi būtībā reducējas uz diviem jautājumiem. Pirmais jautājums (kas ir pirmā un trešā jautājuma pirmās daļas pamatā) ir par to, vai, lai dizainparaugam varētu piemērot Kopienas dizainparauga aizsardzību, tam jābūt dizainparauga autora "dizainparauga patiesas izstrādes darbības" vai "intelektuālā darba" rezultātam. Sākšu ar paskaidrojumu, kāpēc uzskatu, ka šiem faktoriem šajā lietā nav nekādas ietekmes (A sadaļa). Otrais jautājums (ko iemieso pirmā jautājuma otrā daļa un otrais un ceturtais jautājums) attiecas uz to, vai dizainparaugs var būt aizsargājams kā Kopienas dizainparaugs, ja tas ir iepriekš noteikts ar iepriekšējiem dizainparaugiem, kas ietverti piegādātāju katalogos, un ja tas atšķiras no šiem dizainparaugiem tikai attiecībā uz dažiem, nelieliem pielāgošanas elementiem (kas arī ir norādīti šajos katalogos), kurus ietekmē modes tendences. Šajā ziņā tā vēlas noskaidrot, vai modes tendences var uzskatīt par tādām, kas ierobežo dizainparauga autora brīvību tādā veidā, ka nelielas atšķirības starp vienu vai vairākiem iepriekšējiem dizainparaugiem un strīdīgo dizainparaugu var būt pietiekamas, lai pēdējais minētais radītu no pirmā atšķirīgu kopiespaidu un tādējādi tam būtu "individuāla būtība" Regulas Nr. 6/2002 6. panta izpratnē (B sadaļa).

A. Vai Kopienas dizainparaugam jābūt "dizainparauga patiesas izstrādes darbības" vai "intelektuālā darba" rezultātam (pirmā un trešā jautājuma pirmā daļa)

19. Uz pirmo jautājumu, ko izvirzīja iesniedzējtiesa, atbilde, manuprāt, ir diezgan vienkārša.

7 Skat. Regulas Nr. 6/2002 7. panta 1. punktu, kurā paskaidrots, kad dizainparaugs uzskatāms par darītu pieejamu sabiedrībai.

8 Skat. Regulas Nr. 6/2002 5. panta 1. punktu.

9 Skat. Regulas Nr. 6/2002 6. pantu.

20. Kā jau paskaidroju iepriekš 17. punktā, lai dizainparaugam varētu piemērot reģistrēta vai nereģistrēta Kopienas dizainparauga aizsardzību, jābūt izpildītiem diviem nosacījumiem, kas attiecas uz dizainparauga "novitāti" un "individuālo būtību".

21. Šie divi nosacījumi ir izsmeļoši, un Regulā Nr. 6/2002 nav paredzēts neviens papildu nosacījums par to, ka dizainparauga radīšanā jānotiek "dizainparauga patiesai izstrādes darbībai" vai ka dizainparaugam jābūt "intelektuāla darba" rezultātam, lietojot dažādus terminus, ko iesniedzējtiesa izmantojusi lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu. Patiesībā gan *Mundorama Confort*, gan arī *Stay Design* paši iesniedzējtiesā atzīst, ka ne minētās regulas 4. panta 1. punktā (kurā uzskaitītas aizsardzības prasības), ne arī tās 25. panta 1. punkta b) apakšpunktā (kas attiecas uz Kopienas dizainparauga spēkā neesamību šo prasību neizpildes dēļ) nav minēta šāda "dizainparauga patiesa izstrādes darbība" vai "intelektuālais darbs".

22. Turklāt man šķiet, ka, lietojot šos terminus, iesniedzējtiesa faktiski vēlas noskaidrot, vai attiecībā uz Kopienas dizainparaugu aizsardzību ir piemērojams nosacījums, kas ir līdzīgs "oriģinalitātes" nosacījumam, kurš ir noteikts Tiesas judikatūrā, kas attiecas uz Direktīvas 2001/29/EK [10]. Tiesa patiešām ir nospriedusi, ka, lai objekts varētu tikt uzskatīts par oriģinālu un tam varētu piemērot aizsardzību saskaņā ar minētās direktīvas 2. panta a) punktu, ir gan nepieciešams, gan pietiekami, ka tas atspoguļo tā autora personību un izpaužas kā šī autora veiktas *brīvas un radošas* izvēles [11]. Tātad aizsardzība attiecas arī uz darba dažādām daļām ar nosacījumu, ka tās ietver dažus elementus, kas ir šī darba autora *intelektuālās jaunrades* izpausme [12].

23. Tomēr, manuprāt, ir skaidrs, ka *nav* jāizpilda līdzīgi nosacījumi, lai dizainparaugu aizsargātu kā Kopienas dizainparaugu. Faktiski Tiesa ir noteikusi, ka Savienības likumdevējs ir uzskatījis, ka "objekt[s]i, kas tiek aizsargāts[i] atbilstoši dizainparaugam, principā nav pielīdzināms[i] objektiem, kuri ir ar Direktīvu 2001/29 aizsargātie darbi" [13]. Turklāt "dizainparaugu aizsardzībai, no vienas puses, un ar autortiesībām nodrošinātai aizsardzībai, no otras puses, pamatā ir atšķirīgi mērķi un uz tām attiecas atšķirīgi režīmi". Kā Tiesa ir paskaidrojusi, "dizainparaugu aizsardzība ir vērsta uz to, lai aizsargātu objektus, kuriem, lai gan tie ir jauni un individualizēti, tomēr ir funkcionāls raksturs un kuri ir domāti masveida ražošanai", savukārt "ar autortiesībām saistītā aizsardzība, kuras ilgums ir daudz lielāks, ir domāta tikai objektiem, kurus ir vērts kvalificēt kā darbus" [14].

24. Pievēršoties tam, vai nosacījumi "novitāte" un "individuālā būtība" paši par sevi jāinterpretē tādējādi, ka tie prasa, lai dizainparauga autors būtu veicis "dizainparauga patiesu izstrādes darbību" vai "intelektuālo darbu", vispirms vēlos norādīt, ka šie nosacījumi, kā savos apsvērumos norāda Komisija un *Deity Shoes*, attiecas uz dizainparauga izskatu, nošķirti no tā, kā tas ir radīts, un tādējādi no dizainparauga autora "intelektuālā darba" vai radošās darbības. Patiesi, Regulas Nr. 6/2002 3. panta a) apakšpunktā "dizainparaugs" ir definēts kā "visa ražojuma vai tā daļas *izskats*, kas radies no paša ražojuma un/vai tā rotājumu iezīmēm, jo īpaši līnijām, kontūrām, krāsām, formas, virsmas struktūras un/vai materiāla" [15].

[10] Eiropas Parlamenta un Padomes direktīva (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā interpretāciju (OV 2001, L 167, 10. lpp.).

[11] Skat. spriedumu, 2019. gada 12. septembris, *Cofemel* (C-683/17, EU:C:2019:721, 30. punkts un tajā minētā judikatūra). Mans izcēlums.

[12] Skat. spriedumu, 2009. gada 16. jūlijs, *Infopaq International* (C-5/08, EU:C:2009:465, 39. punkts). Mans izcēlums.

[13] Skat. spriedumu, 2019. gada 12. septembris, *Cofemel* (C-683/17, EU:C:2019:721, 40. punkts).

[14] Turpat, 50. punkts. Tiesa šajā pašā punktā piebilda, ka "šo aizsardzību [saskaņā ar Regulu Nr. 6/2002] ir paredzēts piemērot ierobežotu laiku, kas tomēr ir pietiekams, lai ļautu atgūt ieguldījumus, kuri ir nepieciešami šo objektu izstrādei un ražošanai, tomēr pārmērīgi nekavējot konkurenci".

[15] Mans izcēlums.

25. Turklāt nosacījums par "novitāti", kā jau paskaidroju, nozīmē tikai to, ka iepriekš sabiedrībai nav darīts pieejams identisks dizains. No tā izriet, ka šis nosacījums prasa salīdzinājumu starp dizainparaugu, kura kā Kopienas dizainparauga aizsardzība tiek pieprasīta vai kura spēkā esamība tiek apstrīdēta, un esošo dizainparaugu kopumu. Tas neprasa izvērtēt, vai attiecīgais dizainparaugs ir konkrēta "intelektuālā darba" vai "dizainparauga patiesas izstrādes darbības" rezultāts.

26. Tas pats attiecas arī uz nosacījumu, kas saistīts ar "individuālo būtību". Šajā ziņā atzīmēju, ka Regulas Nr. 6/2002 14. apsvērumā ir noteikts, ka "[n]ovērtējums attiecībā uz to, vai dizainparaugam ir individuāla iedaba [būtība], būtu jāpamato ar to, vai informēta lietotāja vispārējais iespaids, kas radies, dizainparaugu apskatot, skaidri atšķiras no iespaida, kas viņam radies no jau esoša dizainparauga veidojuma, ņemot vērā tā ražojuma būtību, kuram dizainparaugs ir izmantots vai kurā tas ir iekļauts [..]".

27. Ņemot to vērā, vispirms jāatzīst, ka minētajā apsvērumā ir arī norādīts, ka, pārbaudot, vai dizainparaugam ir "individuāla būtība", ir ņem vērā "to ražošanas nozari, kurai tas piederīgs, kā arī *dizainparauga autora brīvību*, izveidojot dizainparaugu"[16]. Regulas Nr. 6/2002 6. panta 2. punktā ir izmantots līdzīgs formulējums, jo tajā ir noteikts, ka "[n]ovērtējot individuālo būtību, ņem vērā dizainparauga autora radošo pieeju, izveidojot dizainparaugu". Iespējams, tas varētu nozīmēt, ka jāņem vērā dizainparauga izstrādes pamatā esošā "dizainparauga patiesā izstrādes darbība" vai "intelektuālais darbs".

28. Tomēr man ir skaidrs, ka atsauce uz "dizainparauga autora brīvību" Regulas Nr. 6/2002 14. apsvērumā un tās 6. panta 2. punktā nav interpretējama šādā nozīmē; gluži pretēji. Patiesībā Vispārējās tiesas judikatūra, ko minēju ievadā[17], parāda, ka 6. panta 2. punkts ir saprasts tā, ka Kopienas dizainparauga aizsardzību nevar atteikt tikai tāpēc, ka dažas dizainparauga iezīmes nosaka ierobežojumi, kas saistīti, piemēram, ar ražojuma tehnisko funkciju (šim jautājumam pievērsīšos turpinājumā B sadaļā). Vienkāršāk sakot, apavu dizainparaugam nevar atteikt aizsardzību kā Kopienas dizainparaugam tikai tāpēc vien, ka tā kopējā forma atgādina pēdas formu.

29. Otrkārt, iesniedzējtiesa trešajā jautājumā norāda, ka Regulas Nr. 6/2002 14. pantā "dizainparauga autors" ir kvalificēts kā persona, kas ir "izstrādājusi" dizainparaugu. Ņemot vērā šo tiesību normu, šī tiesa vēlas zināt, vai, lai dizainparaugu aizsargātu kā Kopienas dizainparaugu, ir nepieciešams, lai persona, kas to izstrādājusi, būtu bijusi iesaistīta "dizainparauga patiesā izstrādes darbībā" vai "intelektuālajā darbā", lai uzskatītu par "dizainparauga autoru". Arī šajā ziņā man šādu šaubu nav.

30. Vispirms vēlos norādīt, ka Regulas Nr. 6/2002 14. panta "Tiesības uz Kopienas dizainparaugu" 1. punktā ir noteikts, ka "[t]iesības uz Kopienas dizainparaugu pieder modelētājam [dizainparauga autoram] vai tā tiesību pārņēmējam". Minētās tiesību normas 2. un 3. punktā ir sīki izklāstīti noteikumi, kas ir piemērojami, ja dizainparaugu kopīgi ir izstrādājušas divas vai vairākas personas, kā arī ja dizainparaugu "ir izveidojis darbinieks, izpildot savus darba pienākumus vai ievērojot sava darba devēja norādījumus".

31. Ņemot vērā šos elementus, man ir skaidrs, ka Regulas Nr. 6/2002 14. panta mērķis ir drīzāk noteikt, kurai personai vai struktūrai tiek piešķirtas tiesības uz Kopienas dizainparaugu, nevis dizainparauga "novitāti" un "individuālo būtību" pakārtot dizainparauga autora "dizainparauga patiesai izstrādes darbībai" vai "intelektuālam darbam".

[16] Mans izcēlums.

[17] Skat. 4. zemsvītras piezīmi.

32. Šajā sakarā vēlos arī norādīt, ka minētajā tiesību normā lietoto jēdzienu "modelētājs [dizainparauga autors]" nedrīkst jaukt ar Direktīvā 2001/29 par autortiesībām un blakustiesībām lietoto jēdzienu "autors". Interpretējot šo direktīvu, Tiesa ir konsekventi saistījusi jēdzienu "darbs" ar jēdzienu "autors"[18]. Tomēr Regulā Nr. 6/2002 nav līdzīgas saiknes starp "darbu" un "autoru" (vai drīzāk "dizainparaugu" un "dizainparauga autoru"). Kopienas dizainparauga aizsardzību var piešķirt, neņemot vērā nevienu tā dizainparauga autora īpašību (piemēram, viņa personību, radošo izvēli vai intelektuālo jaunradi). Regulas Nr. 6/2002 14. pantā ir skaidri noteikts, ka dizainparauga identitāte ir būtiska, nosakot, kurai personai vai struktūrai ir piešķirama aizsardzība, nevis izvērtējot, vai dizainparaugu var aizsargāt kā Kopienas dizainparaugu. Šajā ziņā uz darba autoru saskaņā ar Direktīvu 2001/29 un Kopienas dizainparauga autoru saskaņā ar Regulu Nr. 6/2002 attiecas atšķirīgi standarti, proti, autoram jārada oriģināls darbs, kurā jābūt atspoguļotai autora personībai, savukārt dizainparauga autoram ir tikai jāizstrādā "jauns" dizainparaugs, kam ir "individuāla būtība".

33. Manuprāt, no šiem elementiem izriet, ka, lai dizainparaugam varētu piemērot Kopienas dizainparauga aizsardzību saskaņā ar Regulu Nr. 6/2002, nav nepieciešams pierādīt, ka šāds dizainparaugs ir dizainparauga autora "dizainparauga patiesas izstrādes darbības" vai "intelektuālā darba" rezultāts. Tāpat arī personai vai struktūrai, kas izstrādājusi dizainparaugu, nav jābūt iesaistītai šādā "dizainparauga patiesā izstrādes darbībā" vai "intelektuālajā darbā", lai to varētu uzskatīt par "dizainparauga autoru".

B. Nelielu atšķirību starp dizainparaugu un iepriekšējo dizainparaugu relatīvā nozīme situācijā, kad šīs atšķirības ietekmē modes tendences (pirmā jautājuma otrā daļa un otrais un ceturtais jautājums)

34. Otrais iesniedzējtiesas izvirzītais jautājums (pirmā jautājuma otrajā daļā, kā arī otrajā un ceturtajā jautājumā) attiecas tieši uz dizainparauga "individuālo būtību", kā paredzēts Regulas Nr. 6/2002 6. pantā.

35. Vispirms atgādinu, ka, kā ir norādījusi Vispārējā tiesa, dizainparaugam ir "individuāla būtība", ja tas rada kopiespaidu par atšķirīgumu vai "dežavū" [*déjà vu*] sajūtas neesamību informēta lietotāja uztverē – salīdzinājumā ar jebkuru iepriekš pastāvošo objektu dizainparaugu kopumā, neņemot vērā atšķirības, kas nav pietiekami izteiktas, lai ietekmētu šo kopiespaidu, taču ņemot vērā atšķirības, kas ir pietiekami izteiktas, lai radītu atšķirīgu kopiespaidu[19].

36. Turklāt, kā iepriekš 27. punktā esmu paskaidrojis, šajā novērtējumā jāņem vērā dizainparauga autora brīvības pakāpe, izstrādājot dizainparaugu. Vispārējā tiesa ir atzinusi, ka šajā ziņā jāņem vērā ierobežojumi, ko nosaka ražojuma (vai ražojuma sastāvdaļas) *tehniskā funkcija*, kā arī ražojumam *piemērojamās likumā noteiktās prasības*, kā rezultātā tiek standartizētas noteiktas īpašības, kas līdz ar to kļūst kopīgas vairākiem dizainparaugiem, kurus izmanto attiecīgajam ražojumam[20].

[18] Patiešām, kā jau norādīju iepriekš 22. punktā, Tiesa ir nolēmusi, ka Direktīvā 2001/29 lietotais jēdziens "darbs" nozīmē, ka pastāv oriģināls objekts tādā nozīmē, ka tas tiks uzskatīts par *autora* paša intelektuālo jaunradi, ja tas atspoguļo tā *autora* personību un izpaužas kā viņa veiktas brīvas un radošas izvēles.

[19] Skat. spriedumu, 2024. gada 8. maijs, *Puma/EUIPO – Road Star Group* (Apavi) (T-757/22, EU:T:2024:291, 57. punkts un tajā minētā judikatūra).

[20] Skat. 4. zemsvītras piezīmi.

37. Tā ir arī precizējusi, ka autora brīvība jāuzskata par faktoru, kas drīzāk ļauj niansēt apstrīdētā dizainparauga individuālā rakstura vērtējumu, nevis par autonomu faktoru, kas noteiktu, cik atšķirīgiem jābūt abiem dizainparaugiem [21]. Konkrēti tas nozīmē, ka ir piemērojams šāds "apgrieztās proporcionalitātes" [22] noteikums: jo vairāk ir ierobežota autora brīvība apstrīdētā dizainparauga izstrādē, jo ar mazākām atšķirībām var pietikt, lai radītu atšķirīgu kopējo iespaidu uz informētu lietotāju.

38. No tā izriet, ka augstā autora brīvības pakāpe nostiprina secinājumu, ka dizainparaugi bez būtiskām atšķirībām informētam lietotājam rada vienādu kopiespaidu un ka līdz ar to strīdīgajam dizainparaugam nav individuālas būtības. Turpretī zema autora brīvības pakāpe pamato secinājumu, ka pietiekami izteiktas atšķirības starp dizainparaugiem rada informētam lietotājam atšķirīgu kopiespaidu un tādēļ strīdīgajam dizainparaugam ir individuāla būtība [23].

39. Lai gan šie Vispārējās tiesas apgalvojumi Tiesai vēl jāapstiprina, to saturam var pilnībā piekrist.

40. Atgriezīšos pie piemēra, ko jau iepriekš izmantoju un kam ir galvenā nozīme šajā lietā. Kurpe ir paredzēta, lai to nēsātu uz kājas. Šīs tehniskās funkcijas dēļ kurpes dizainparaugam ir obligāti jābūt pietiekami iegarenas formas, lai pēdai tās derētu. Šī tehniskā funkcija neapšaubāmi ierobežo dizainparauga autora brīvību, un šādos apstākļos mazāk nozīmīgām atšķirībām, kas saistītas, piemēram, ar papēdi (tā augstumu un formu) vai kurpes purngala formu (smails, apaļš vai kvadrātveida), pamatojoties uz "apgrieztās proporcionalitātes" noteikumu, ko tikko paskaidroju, jāpiešķir lielāka nozīme kopējā iespaidā par ražojumu [24].

41. Manuprāt, ir tikai loģiski, ka šajos apstākļos lielāka nozīme tiek piešķirta šīm mazāk būtiskajām atšķirībām. Visupirms, tas saskan ar to, ka Regulā Nr. 6/2002 ir noteikts, ka dizainparauga "individuālās būtības" novērtējums ir jāveic no "informēta lietotāja" viedokļa [25]. Tiesa ir nospriedusi, ka "īpašības vārds "informēts" norāda uz to, ka lietotājam, lai gan viņš nav projektētājs vai tehnisks eksperts, ir pazīstami dažādi dizainparaugi, kas pastāv attiecīgajā nozarē, ka viņam ir noteiktas zināšanas par elementiem, kas parasti ietverti šajos dizainparaugos, un ka viņš, ņemot vērā viņa ieinteresētību attiecīgajos ražojumos, to lietošanas laikā izrāda pietiekami augstu uzmanības līmeni" [26]. Tāpēc šāds lietotājs spēj uztvert, kuras dizainparauga iezīmes var būt saistītas ar ražojuma tehnisko funkciju vai tā standartizāciju piemērojamo likuma prasību dēļ un lielāku nozīmi piešķirt iezīmēm, kuras neietilpst nevienā no šīm abām kategorijām.

42. Turklāt, ja šādos apstākļos, ierobežojot dizainparauga autora brīvību, šādām mazāk nozīmīgām atšķirībām netiktu piešķirta pietiekama nozīme, tad būtu ļoti grūti dizainparaugam piešķirt aizsardzību Eiropas Savienībā. Būtībā Regula Nr. 6/2002 ļautu subjektam (kas pirmais ieguvis aizsardzību attiecībā uz konkrētā ražojuma dizainparaugu) iegūt monopolu attiecībā uz

[21] Skat. spriedumu, 2023. gada 6. septembris, *Cayago Tec/EUIPO – iAqua (Shenzhen)* (Ūdens motocikls, motorlaiva) (T-377/22, EU:T:2023:504, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).

[22] Turpat, 48. punkts un tajā minētā judikatūra. Skat. arī ģenerāladvokāta M. Špunara [*M. Szpunar*] secinājumus lietā *LEGO* (Dizainparauga informēta lietotāja jēdziens) (C-211/24, EU:C:2025:153, 36. punkts).

[23] Skat. spriedumu, 2023. gada 6. septembris, *Cayago Tec/EUIPO – iAqua (Shenzhen)* (Ūdens motocikls, motorlaiva) (T-377/22, EU:T:2023:504, 48. punkts un tajā minētā judikatūra).

[24] Citus piemērus skat. Hartwig, H., "The concept of aesthetic creative freedom in design, copyright, and trademark law – a European perspective", no: *Design Law*, Edward Elgar Publishing, Čeltnema, Apvienotā Karaliste, 2024, 562. lpp.: "velosipēdu grozu gadījumā dizainparauga autora radošo brīvību ierobežo tehniskās specifikācijas tikai tiktāl, ciktāl grozi ir jāpiestiprina pie velosipēda un tiem jāspēj noturēt priekšmetus, lai tie neizkristu braukšanas laikā. Tomēr dizainparauga autors var izvēlēties starp dažādām groza krāsām, materiāliem (piemēram, plastmasa, metāls, rotangpalma vai audums) un formām (apaļa, ovāla vai kvadrātveida)".

[25] Skat. minētās regulas 6. panta 1. punktu.

[26] Skat. spriedumu, 2011. gada 20. oktobris, *PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic* (C-281/10 P, EU:C:2011:679, 59. punkts).

iezīmēm, kas faktiski ir kopīgas visiem šā ražojuma dizainparaugiem. Kā paskaidrojusi Tiesa, tas šādam subjektam ļautu attiecībā uz ražojumu saņemt praktiski ekskluzīvu aizsardzību, kas būtu vienlīdzīga aizsardzībai, kādu sniedz patents, bet tā nebūtu pakļauta tādiem nosacījumiem, kādi ir piemērojami pēdējā minētā iegūšanai, un liegtu konkurentiem piedāvāt ražojumu, kurā ir aptvertas noteiktas funkcionālās iezīmes, vai ierobežotu iespējamos tehniskos risinājumus [27]. Tas būtu pretrunā ar Savienības dizainparaugu tiesību mērķiem, kas saskaņā ar šīs regulas 7. apsvērumu ir nodrošināt "uzlabotu rūpnieciskā dizainparauga aizsardzību" un sekmēt "jaunu produktu izstrādi un investīcijas to ražošanā". Tas arī atņemtu Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punktam, kurā noteikts, ka "Kopienas dizainparaugs nerada tiesības uz ražojuma izskata iezīmēm, ko nosaka tikai tā tehniskā funkcija", tā pilnīgo efektivitāti.

43. Pēc šo piezīmju izdarīšanas atliek noskaidrot, vai "modes tendences" var uzskatīt par tādām, kas ierobežo dizainparauga izskatu, tāpat kā to var darīt noteikta ražojuma tehniskās funkcijas vai atsevišķu tā īpašību standartizācija. Ja tas tā būtu, tad, kā ceturtajā jautājumā paskaidro iesniedzējtiesa, nelielas (vai mazāk būtiskas) atšķirības starp aplūkoto reģistrēto (vai nereģistrēto) dizainparaugu un iepriekšējo dizainparaugu var būt pietiekamas, lai aplūkotais dizainparaugs informētam lietotājam radītu atšķirīgu kopiespaidu.

44. Šajā ziņā Vispārējā tiesa ir secinājusi, ka jautājumam, vai kāds dizainparaugs atbilst vai neatbilst *vispārējai tendencei dizaina jomā*, nav nozīmes, novērtējot, vai pastāv ierobežojumi dizainparauga autora brīvībai. Šo precizējumu tā pirmoreiz sniedza spriedumā *Shenzhen Taiden/ITSB – Bosch Security Systems* (Sakaru iekārtas) [28]. Konkrētajā lietā strīdīgais dizainparaugs bija konferenču iekārta (proti, mikrofonu sistēma, ko parasti novieto konferenču telpā katra galda priekšā). Prasītājs apgalvoja, ka daudzas dizainparauga iezīmes noteica ne tikai ierīces tehniskā funkcija, bet arī vispārējā tendence dot priekšroku mazām, plakanām, taisnstūra formas ierīcēm, kas bieži vien ietver atlokāmus elementus. Tomēr Vispārējā tiesa prasību noraidīja. Vēlākā spriedumā tā paskaidroja, ka tās atteikums ļaut vispārējo tendenci dizaina jomā uzskatīt par autora brīvību ierobežojošo faktoru ir balstīts uz to, ka tieši šī autora brīvība ļauj tam atrast jaunas formas, jaunas tendences vai arī ieviest kaut ko jaunu pastāvošās tendences ietvaros [29].

45. Manuprāt, izskatāmā lieta dod Tiesai iespēju apstiprināt šo pieeju.

46. Patiešām, pirmkārt, Regulas Nr. 6/2002 mērķis nav piešķirt aizsardzību iezīmēm, kas saistītas ar ražojuma tehnisko funkciju vai tam piemērojamām likumā noteiktajām prasībām, bet tā tika ieviesta, lai būtu iespējams kā Kopienas dizainparauga elementus aizsargāt, cita starpā, ar modes tendencēm saistītas iezīmes [30]. Modes nozarē tiek radīts liels skaits "kolekciju" ar salīdzinoši īsu tirgošanas laiku. Tas rada prasību pēc efektīvas, īstermiņa dizainparaugu aizsardzības, kas atbilst ar šo regulu izveidotajai sistēmai [31].

47. Otrkārt, ar modes tendencēm saistītu iezīmju aizsardzība veicina inovāciju atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 mērķim, par kuru atgādināju iepriekš 42. punktā. Piemēram, modes žurnālu autori tagad norāda uz tendenci, ka daudzi apavu veidi, tostarp baleta tipa kurpes, kedas un kovboju

[27] Skat. spriedumu, 2018. gada 8. marts, *DOCERAM* (C-395/16, EU:C:2018:172, 30. punkts).

[28] Spriedums, 2010. gada 22. jūnijs (T-153/08, EU:T:2010:248, 58. punkts).

[29] Skat. spriedumu, 2012. gada 13. novembris, *Antrax It/ITSB– THC* (Apkures radiatori) (T-83/11 un T-84/11, EU:T:2012:592, 95. punkts).

[30] Šajā ziņā skat. Wennersten, U. u.c., "Fashion and design law" no: Design Law, Edward Elgar Publishing, Čeltnema, Apvienotā Karaliste, 2024, 586. lpp.

[31] Turpat, 589. lpp. Kā paskaidro šie autori, "Kopienas dizainparaugu reģistrācijai Savienībā ir dažas unikālas iezīmes [..] [it īpaši tāpēc, ka] nepastāv iebildumu periods. Tas padara reģistrācijas procesu samērā ātru, un apstiprināšana ir iespējama pat tajā pašā dienā." Skat. arī 594. lpp.: "šajā ātrās modes industrijas laikmetā, kad tendences strauji mainās, nereģistrēta dizainparauga aizsardzības iegūšana [kā to atļauj Regula Nr. 6/200] ir izdevīga nozarei".

zābaki, tiek modelēti ar "Mary Jane" sprādzēm [32]. Ja šie dizainparaugi ir aizsargāti saskaņā ar Savienības dizainparaugu sistēmu, tad citiem subjektiem vai dizainparauga autoriem ir liegts tos kopēt un tie tiek mudināti radīt jaunus dizainparaugus.

48. Treškārt, ar modes tendencēm saistītās iezīmes atšķiras arī no iezīmēm, kas saistītas ar ražojuma tehnisko funkciju vai piemērojamām likumā noteiktajām prasībām, tiktāl, ciktāl pēdējās ir gan neizbēgamas (tādā nozīmē, ka visiem attiecīgā ražojuma dizainparaugiem tām ir obligāti jāatbilst), gan pastāvīgas vai ilglaicīgas. Man grūti saprast, kā līdzīgu secinājumu varētu piemērot attiecībā uz iezīmēm, kas saistītas ar modes tendencēm, kuras pēc būtības ir īslaicīgas.

49. Piebildīšu, ka tendences dizaina jomā ir cieši saistītas ar "tirgus gaidām", kas pēc būtības ir ļoti mainīgas. Šajā ziņā Vispārējā tiesa jau ir nospriedusi, ka patērētāju gaidas nav ierobežojums, kas obligāti ierobežo autora brīvības pakāpi, un ka apstāklis, ka vispārējā dizaina tendence spēj apmierināt attiecīgo patērētāju gaidas, nevar tikt uzskatīts par autora brīvību ierobežojošo faktoru, jo tieši šī autora brīvība ļauj tam atrast jaunas formas, jaunas tendences vai arī ieviest kaut ko jaunu pastāvošās tendences ietvaros. Līdz ar to, lai noteiktu autora brīvības pakāpi, "potenciālās gaidas tirgū" neņem vērā [33].

50. Ņemot vērā minētos elementus, uzskatu, ka modes tendences nevar uzskatīt par tādām, kas ierobežo dizainparauga autora brīvību tādā veidā, ka nelielas atšķirības starp iepriekšējiem dizainparaugiem un tā nereģistrētiem vai reģistrētiem dizainparaugiem var būt pietiekamas, lai pēdējais minētais radītu no pirmā atšķirīgu kopiespaidu un tādējādi tam būtu "individuāla būtība" Regulas Nr. 6/2002 6. panta izpratnē.

51. Pēc šo apsvērumu izdarīšanas atgādinu, ka iesniedzējtiesā *Mundorama Confort* un *Stay Design*, šķiet, pauž uzskatu, ka apstrīdētajiem dizainparaugiem nepiemīt "individuāla būtība" Regulas Nr. 6/2002 6. panta izpratnē, jo to pamatā ir iepriekšēji dizainparaugi, kas ietverti piegādātāju katalogos, un no šiem dizainparaugiem atšķiras tikai maznozīmīgos aspektos, kas saistīti, piemēram, ar zoles, auklu vai sprādžu pielāgošanu.

52. Šajā sakarā vēlos atzīmēt, ka Tiesa būtībā jau ir nolēmusi, ka dizainparaugu var aizsargāt kā Kopienas dizainparaugu pat tad, ja tas sastāv no specifiskām iezīmēm vai agrāku dizainparaugu daļām, ja vien tas lietotājam rada atšķirīgu kopiespaidu nekā šie agrākie individualizētie un definētie dizainparaugi [34].

53. Manuprāt, Kopienas dizainparaugu tādēļ nevar pasludināt par spēkā neesošu tikai tādēļ, ka tas ir ierobežoti pielāgots vienam vai vairākiem iepriekšējiem dizainparaugiem. Šis secinājums atbilst Regulas Nr. 6/2002 mērķiem, kurus atgādināju iepriekš 42. punktā.

C. Ar pamatlietu saistītās sekas

54. Iepriekšējā sadaļā izdarītie secinājumi ļauj man formulēt šādas piezīmes par pamatlietu.

[32] Skat. Jones, D., "Please, Can We Stop Mary Jane-ifying Everything?", British Vogue, 2025. gada 11. februāris, pieejams vietnē https://www.vogue.co.uk/article/mary-jane-shoe-trend.

[33] Skat. spriedumu, 2019. gada 6. jūnijs, *Porsche/EUIPO – Autec* (Mehāniskie transportlīdzekļi) (T-209/18, EU:T:2019:377, 57., 59. un 61. punkts).

[34] Skat. spriedumu, 2014. gada 19. jūnijs, *Karen Millen Fashions* (C-345/13, EU:C:2014:2013, 26. un 33. punkts).

55. No vienas puses, tas vien, ka atšķirības starp apstrīdētajiem dizainparaugiem un iepriekšējiem dizainparaugiem, kas iekļauti *Deity Shoes* piegādātāju katalogos (konkrētajā gadījumā – pielāgošanas elementi, kas saistīti ar apstrīdētajos dizainparaugos attēloto apavu zoli, šņorēm vai sprādzēm), ir balstītas uz modes tendencēm, nebūt nenozīmē, ka šiem elementiem jāpiešķir mazāka nozīme, vērtējot kopiespaidu, ko šie dizainparaugi rada "informētam lietotājam", un tādējādi arī to "individuālo būtību". Atšķirībā no ražojuma tehniskās funkcijas vai likumā noteiktajām prasībām, kas uz to var attiekties (kuru rezultātā ražojums ir zināmā mērā standartizēts), modes tendences nav jāuzskata par ierobežojumu dizainparauga autora brīvībai. Kā liecina iepriekš 47. punktā minētais piemērs par apavu pielāgošanu "Mary Jane" stilam, sprādzes piestiprināšana kurpei (dažkārt) var radīt atšķirīgu kopiespaidu un tādējādi piešķirt "individuālu būtību". Tāpat arī tas vien, ka apstrīdētie dizainparaugi radīti, pielāgojot agrākus dizainparaugus, nav šķērslis to kā Kopienas dizainparaugu aizsardzībai un pats par sevi nedrīkst būt par iemeslu to spēkā neesamībai.

56. No otras puses, tas, vai apstrīdētajiem dizainparaugiem ir "individuāla būtība" Regulas Nr. 6/2002 6. panta izpratnē un vai tiem var piemērot aizsardzību kā Kopienas dizainparaugiem, joprojām ir atkarīgs no tā, vai atšķirības starp šiem dizainparaugiem un agrākiem dizainparaugiem ir pietiekami izteiktas vai attiecas tikai uz nebūtiskām detaļām, un šis vērtējums jāveic iesniedzējtiesai. Šajā sakarā tikai atgādināšu, ka Regulas Nr. 6/2002 mērķis nav aizsargāt kā Kopienas dizainparaugu tādu dizainparaugu, kas, izņemot nebūtiskas atšķirības, ir tikai iepriekšēja dizainparauga precīza kopija un nerada informētam lietotājam vispārēju iespaidu, kas atšķiras no tā, ko rada šāds iepriekšējs dizainparaugs.

V. Secinājumi

57. Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, ierosinu Tiesai uz *Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante* (Alikantes Komerclietu tiesa Nr. 1, Spānija) uzdoto prejudiciālajiem jautājumiem atbildēt šādi:

1) Padomes Regula (EK) Nr. 6/2002 (2001. gada 12. decembris) par Kopienas dizainparaugiem

   jāinterpretē tādējādi, ka, lai dizainparaugs būtu aizsargājams kā Kopienas dizainparaugs, nav nepieciešams, lai būtu iesaistīta "dizainparauga patiesa izstrādes darbība" vai lai dizainparaugs būtu dizainparauga autora "intelektuālā darba" rezultāts. Tāpat arī personai vai struktūrai, kas izstrādājusi dizainparaugu, nav jābūt iesaistītai šādā "dizainparauga patiesā izstrādes darbībā" vai "intelektuālajā darbā", lai to varētu uzskatīt par "dizainparauga autoru".

2) Regulas Nr. 6/2002 6. pants

   jāinterpretē tādējādi, ka modes tendences, atšķirībā no ierobežojumiem, kas saistīti ar ražojuma tehnisko funkciju vai tam piemērojamām likumā noteiktām prasībām, nevar uzskatīt par tādām, kas ierobežo dizainparauga autora brīvību tādā veidā, ka nelielas atšķirības starp vienu vai vairākiem iepriekšējiem dizainparaugiem un strīdīgo dizainparaugu ir pietiekamas, lai pēdējais minētais radītu no pirmā atšķirīgu kopiespaidu un tādējādi tam būtu "individuāla būtība" minētās tiesību normas izpratnē. Tālab dizainparaugam, kas atšķiras no iepriekšēja dizainparauga tikai ar nebūtiskām detaļām, ko ietekmējušas modes tendences, var nebūt "individuālas būtības" šīs normas izpratnē, un tas varētu nesaņemt Kopienas dizainparauga aizsardzību.